

ligt, den er kommet frem, naar først der var sivet saa meget ud fra Forsvarskommissionen. Men det forekommer mig, at det offentlige Livs Anseelse i Danmark havde været højere og bedre, hvis man ikke havde grebet den Sag an paa den Maade, man fra begge Regeringspartiernes Side har gjort.

Jensen (Broby): Ærede Medlemmer af dette Ting har faaet omdelt et Andragende fra Svendborg Handelsforening, Svendborg Byraad og en Del af Handelsforeningerne og Byraadene paa Øerne dernede og fra enkelte Sogneraad omkring paa Fyn om, at Staten skulde overtage de sydfynske Jernbaner. Jeg vil bede den højtærede Trafikminister om at undersøge dette Forhold nøje, inden han gaar dertil. Jeg haaber ikke, der foreløbig vil blive Tale derom, thi der er i Landbefolkningen absolut ingen Trang til paa det Omraade at komme ind under Staten. De sydfynske Jernbaner har betjent Befolkningen godt under Krigsaarene, saa den har været udmærket tilfreds. Der gaar 5 Tog i hver Retning paa disse Baner, og man har altid kunnet faa Vogne til sit Gods. Naturligvis har det været dyrere end Befordringen paa Banerne, men da Befolkningen bliver godt betjent, vil den hellere betale lidt mere for dette Gode. Noget andet vil det blive, hvis Staten overtager Driften af Jernbanen fra Nyborg til Faaborg, eventuelt med en Forbindelse med Sønderborg for Øje. Saa vil disse Jernbaner blive stillet noget anderledes end for Øjeblikket.

Jeg vil dernæst gerne slaa til Lyd for den Tanke, det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) udkastede forleden Dag, om, at Formiddagsiltotet fra Korsør maatte holde ikke alene ved Slagelse, men ogsaa ved Sorø og Ringsted, saa at Befolkningen i disse Byer, der tidligere har haft Formiddagsiltot, igen kunde benytte Iltot, naar de skal til Hovedstaden.

I Sorø Akademi Skove findes en hel Masse Rovvildt, som gør megen Skade paa de omliggende Marker. Saaledes ligger Grævlingerne og boltrer Sæden ned dernede og gør derved uhyre stor Skade foruden den Skade, de gør paa Fjerkræbesætningerne. Jeg vil bede om, at man i Forbindelse med Behandlingen af den nye Jagtlov vil undersøge, hvad der kan gøres til Udryddelse af Rovdyrene paa Akademiets Jagtterræn.

Fra en af mine Vælgere nede i Gudme-Kredsen har jeg modtaget et Brev,

hvori han beklager sig over, at han har lidt Uret ved Udstykningsforeningens Overtagelse af Moltkenborg. Der er et Forhold, som er meget omtalt paa Eggen dernede, idet der er stor Utilfredshed med den Maade, hvorpaa den Mand er blevet behandlet. Jeg er imidlertid ikke inde i Forholdene, men vil bede den højtærede Justitsminister, som dette sorterer under, om at modtage dette Brev og undersøge, om der virkelig er gjort den Mand saa stor Uret, som han siger, og virkelig er handlet i Strid med de Principper, som Udstykningsforeningerne skal følge.

Administrationen af Kornloven har jo ikke været helt billig. Alle erkender, at Ernæringsraadet har været en ret dyr Institution. Den har haft et mægtigt Personale. Paa den Tid, da det var størst, var det, saa vidt jeg ved, paa over 350 Mennesker. Den Dom, som Sø- og Handelsretten afsagde i Lørdags, var i Virkeligheden en knusende Dom over hele Ernæringsraadets Administration, over, at Raadet paa samme Dag kan udsende to Skrivelser til Kartoffelmelsfabrikken i Støvring, to Skrivelser, som strider stik imod hinanden. De to Skrivelser drejer sig om Værdier paa et Par Hundrede Tusinde Kroner, saa Forskellen paa deres Indhold var af stor Betydning. Det er en knusende Dom, Sø- og Handelsretten har fældet. I Dommen siges blandt andet — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse følgende —: „Fabrikken kunde ikke gaa ud fra, at en Institut øn, der var udrustet med en saa stor Magt og gjorde saa store Forretninger som Ernæringsraadet, skulde være ledet paa en saa lidet forretningsmæssig Maade, at der samme Dag med samme Underskrifter kunde afgaa to Skrivelser, der drejede sig om en Værdi paa et Par Hundrede Tusinde Kroner, af hvilke den ene stred mod den anden, og af hvilke den ene var skrevet og afsendt, uden at Ernæringsraadets ledende Mænd vidste Besked derom og i Strid med Beslutninger, disse ledende Mænd havde taget.“ Det viser sig, at der har ikke været Sammenspil mellem de forskellige Kræfter i Ernæringsraadet, og at der har hersket stor Planløshed i dets forretningsmæssige Ledelse. Jeg tror, at alle kommunale Nævn, alle Kornnævn udover Landet er klare over, at det her fremdragne Tilfælde ikke er enestaaende, men at lignende er indtruffet Gang paa Gang. Der er en hel Masse kommunale Korntilsynsmænd, som har klaget deres Nød over,